

har skrevet til mig, og jeg har videredistribueret det, at de kræver sundhedsrum til stofmisbrugere, men ikke hvilke som helst sundhedsrum, ikke fixerum, som mange kalder det i dag, nej, sundhedsrum, hvor man tager sig ordentligt af folk, hvor man ikke bare tilbyder et hurtigt fix, men hvor man også laver en opsøgende indsats, hvor man laver en indsats for at få folk videre i behandling. Den type sundhedsrum ønsker de pårørende, jeg også har en tæt kontakt med. Så jeg mener, at mit hjerte også brænder for de pårørende.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at de pårørende er meget, meget vigtige, men de mennesker, som er stofmisbrugere og lever på gaden, banker mit hjerte altså også for.

Jeg kan godt forstå, det er hårdt at være pårørende til en stofmisbruger, der lever på gaden, men jeg bliver også nødt til at lytte til de stofmisbrugere og de stofmisbrugerers foreninger, der siger, at det her er noget, man ønsker.

Hvis vi skal snakke om, hvem der er tættest på miljøet, så tror jeg, stofmisbrugere nok er dem, der er tættest på det her liv på gaden, og ikke de pårørende, som ellers måtte ønske alt muligt godt for deres søstre, brødre og børn ikke mindst.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

I Sundhedsudvalget har vi haft foretræde af nogle mennesker, der netop har narkotikaen meget tæt ind på livet, og de fraråder det her. Jeg er udmærket klar over, at der også kan være nogle forældre, der har givet op, men hovedparten af forældrene vil ikke have, at vi laver disse fixerum.

Det her forslag skal sælges ved, at det bliver kaldt sundhedsrum, og det vil i hvert tilfælde vi i Dansk Folkeparti ikke være med til.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på den industri, der står bag, at vi endnu en gang skal prøve på at legalisere netop narkotika.

Vi vil i Dansk Folkeparti ikke tilslutte os forslaget, som jeg tidligere har sagt, med de begrundelser.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er forkert, at det her forslag skal sælges som sundhedsrum, fordi det lyder bedre. Jeg ser en forskel på fixerum og sundhedsrum. Fixerum er et sted, som man opstiller nærmest som et of-

fentligt toilet, ligesom man gør på Roskilde Festivalen, og så lader man folk gå ind og fixe. Så kan de gå igen og smide kanylerne på vejen. Det er ikke sådan et sted, jeg ønsker.

Dette forslag behandler sundhedsrum. Sundhedsrum er et sted, hvor man kan gå hen og få mere end bare et fix. Det er et sted, hvor man kan få omsorg. Det er et sted, hvor man under hygiejniske forhold kan indtage sine stoffer. Det er et sted, hvor man bagefter kan få en snak og få et tilbud om at komme videre i behandling, og det er langt fra det begreb, som jeg hører, når jeg hører ordet fixerum.

Kl. 13.45

Og så vil jeg sige: At sige om en pårørende-forening, Landsforeningen for Human Narkobehandling, at den jo også bare består af folk, der har givet op, synes jeg er en meget, meget hård dom.

Fru Birthe Skaarup spørger retorisk, om jeg ikke har hjerte for de pårørende. Jeg har netop hjerte for de pårørende, men de pårørende er ikke enige om, hvilke midler der skal tages i brug på det her område. Tværtimod tror jeg, at de – meget forståeligt – oplever en meget, meget stor afmagt. Ligesom narkomaner og stofmisbrugere er meget forskellige, har de pårørende også meget forskellige holdninger til de her ting, og det synes jeg fru Birthe Skaarup skulle tage at anerkende frem for at spille plat.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Nej, jeg prøver netop på at undgå, at denne her diskussion udvikler sig til plat. Selvfølgelig har vi også omsorg for, at de, der er ude i noget misbrug, og som har svært ved at komme ud af det, skal have en ordentlig pleje. Det er det, jeg har prøvet på at plædere for hele dagen i dag.

Det, jeg også har sagt, er, at der er en lobbyvirksomhed omkring det her område, og så kan fru Sophie Hæstorp Andersen ryste på hovedet, for det er der helt klart. Der er organisation bag det her. Man prøver på at påvirke politikere til at slække på de her konventioner. Det er helt klart, at der er en industri, der vil legalisere netop det her område og til gavn for hvem?

Det, vi skal sørge for her i det danske Folketing, er at drage omsorg for dem, der i den grad er kommet ud i et misbrug, og så prøve på at lave nogle døgnbehandlingstilbud. Og jeg håber på, at det er det, fru Sophie Hæstorp Andersen også vil prøve på.